

Suez schaadt beleggers Electrabel

BRUSSEL — De Franse holding Suez schaadt de belangen van de elektriciteitsgroep Electrabel en haar minderheidsaandeelhouders, zo blijkt uit een vonnis van de Brusselse rechtbank van vorige vrijdag. De rechtbank merkt op dat de vraag van minderheidsaandeelhouders om een expert aan te stellen die de schade moest opmeten, gefundeerd is.

DAT er bij Electrabel wel degelijk een probleem is van benadeling van de vennootschap en diens minderheidsaandeelhouders door de Franse holding Suez, die

een nipt meerderheidsbelang heeft, blijkt uit het vonnis waarin de Brusselse handelsrechtbank zich uitspreekt over een tegenzet van Electrabel.

Het bedrijf had de rechtbank gevraagd om de Amerikaanse fondsenbeheerder Eric Knight — die de wantoestanden van Suez bij Electrabel aan de kaak stelde — te dwingen om 5 miljoen euro borgsom te storten alvorens Knight verder zou mogen procederen. Electrabel greep daarvoor terug naar een oude bepaling, die een borgsom oplegt aan buitenlanders die in België willen procederen.

Maar zo'n borgsom is niet nodig als er een internationaal verdrag is tussen België en het betrokken land en als de juridische actie gefundeerd is. De rechtbank zei onder meer dat de eis van Electrabel ingaat tegen het vrij verkeer van diensten en kapitaal in Europa, en

indruist tegen het verdrag over de rechten van de mens.

Het meest opvallende argument van de rechtbank luidde evenwel dat uit de debatten gebleken was dat de minderheidsaandeelhouders rond Eric Knight van Knight Vinke geen ongelijk hadden wanneer ze de aanstelling van experts vroegen bij Electrabel. Die experts hadden de schade moeten opmeten van de interventies van Suez bij Electrabel in de afgelopen vijf jaar.

Het gaat onder meer om het in beeld brengen van alle belangenconflicten tussen Suez en Electrabel in die periode en hoe er mee omgegaan werd. En om het in kaart brengen van de miljarden die Electrabel misliep doordat het zijn overvloedige liquiditeiten niet in industriële projecten kon investeren, maar moest uitlenen tegen een lage rente aan Suez, dat tot voor kort in financiële ademnood zat.

Als Electrabel zich al industrieel mocht ontwikkelen, dan mocht dat van Suez enkel in de Europese regio met zijn lage groei. Knight Vinke stelde dat Suez zich gedroeg alsof het 100 % van Electrabel had, terwijl anderen 49,9 % hadden.

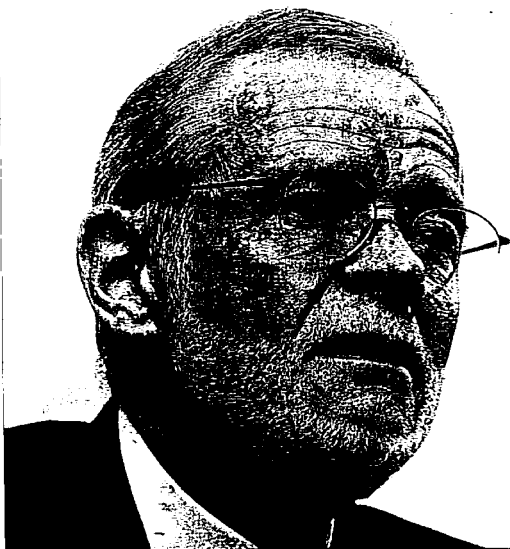
De rechtbank had 9 november gereserveerd om de debatten over de

kwestie te gronde te voeren. Suez, blijkbaar opgejaagd door Knight Vinke en diens advocaat Mischaël Modrikamen, regelt de kwestie via een bod op Electrabel. Knight Vinke juicht dat toe en heeft zijn juridische actie stopgezet. (pdd)

■ *Bladzijde 45: Belangenconflict? Nooit van gehoord.*

**U bent erg gehecht
aan uw geld?**

Zie pagina 5

Jean-Pierre Hanssen (nummer 2 bij Suez en cfo bij Electrabel) zakt donderdag vrijwel zeker voor de test „correct bedrijfsbestuur”. © belga

SUEZ-WERKNEMERS OORDELEN OVER BOD OP ELECTRABEL

Belangenconflict? Nooit van gehoord

BRUSSEL — Donderdag komt de raad van bestuur van Electrabel samen om zijn advies uit te brengen over het bod dat Suez doet op Electrabel. Opvallende vaststelling: Suez mag zich uitspreken over zijn eigen bod. „Dit grenst aan het belachelijke”, zeggen waarnemers die pleiten voor een betere regeling inzake belangenconflicten.

Van onze redacteur
Pascal Dendooven

WAT de 18-koppige raad van bestuur van de elektriciteitsgroep Electrabel donderdag zal zeggen over het bod van de Franse holding zal ten laatste bij de de publicatie van het overnameprospectus van Electrabel geweten zijn. Het Belgisch overname-kb uit 1989 verplicht de bestuurders om zich uit te spreken over de vraag of een bod in het belang is van werknemers, schuldeisers en aandeelhouders van de doelwit-vennootschap. Dat advies moet in het prospectus gepubliceerd worden.

Je moet geen genie zijn om nu al in te zien dat het advies positief zal zijn. De meerderheid van de bestuurders bij Electrabel komen uit het kamp van Suez. Vaak zijn ze er werknemer, zoals Gerard Mestrallet en Jean-Pierre Hanssen. In nog andere gevallen zijn ze werknemer bij Electrabel en voor hun verdere carrière afhankelijk van Suez.

Iedereen voelt zo aan dat zij niet in staat zijn om vanuit de raad van bestuur van Electrabel een onafhankelijk oordeel te vellen over de verdienste van het bod van Suez, als gevolg van belangenconflicten.

Toen Suez in 1999 een overnamebod op Tractebel lanceerde, kwam het punt van belangenconflicten al eens voor de Belgische rechtbank. De Brusselse handelsrechtbank oordeelde toen in een vonnis dat de bestuurders van de controlerende aandeelhouder bij Tractebel, zeg maar „de Suez-bestuurders” zich moesten onthouden bij het opstellen van het advies. De rechtbank

wou daarmee beletten dat de bieder zijn eigen bod beoordeelt en tot de weinig verrassende conclusie komt dat het een bod correct is.

Maar het hof van beroep verwierp dat algemeen rechtsbeginsel. Het hof stelde dat de overnamewerter voorschrijft dat alle bestuurders zich moeten uitspreken. En diegenen die een belangenconflict hebben? De betrokken artikels (het oude artikel 60 en 60 bis) waren volgens de rechtbank niet van toepassing omdat het niet om een beslissing ging, maar louter over een advies.

VRIJ SPEL VOOR SUEZ

Gerard Mestrallet, gedelegeerd bestuurder van Suez, ging recent zelfs zo ver om bij de voorstelling van het bod van Suez op Electrabel te stellen „dat er helemaal geen belangenconflict is”. In de code Lippens over deugdelijk bestuur wordt wel over belangenconflicten gesproken, maar verwijst men uiteindelijk naar de wetgeving. En die is zeer restrictief. De wetgeving kent bijvoorbeeld wel een belangenconflict bij vermogenstransacties tussen moeder- en dochterbedrijven, maar kent geen algemene definitie van wat een belangenconflict is. Daardoor kunnen de Suez-mensen straks hun gangen gaan.

Dat restrictieve karakter is in België ook te wijten aan het feit dat de wetgeving niet geschreven wordt door zeer eminente juristen, maar door Brusselse zakenadvocaten die zelf belangenconflicten hebben. Rechtbanken lopen daardoor zelf

tegen een muur aan, wat tot arresten leidt zoals in de zaak Tractebel.

De VS pakken het strikter aan. Onder meer Delhaize en destijds ook Petrofina, bij zijn bod op Fina Inc, hebben dat ondervonden. Toen Delhaize zijn Amerikaanse minderheidsaandeelhouders uitkocht bij een vennootschap waar het al sinds jaar en dag de controle over had, werd de groep door de onafhankelijke bestuurders gedwongen om de biedprijs te verhogen. De bestuurders van Delhaize mochten zelfs niet meedoen aan de beraadslagingen van de raad van bestuur die over het bod gingen.

Volgens het Amerikaanse systeem kan de hoofdaandeelhouder die een vrijwillig bod doet en vervolgens vaststelt dat de zaak een stuk duurder dreigt te worden, zich ook niet terugtrekken. BNP Paribas had daarmee de Commissie voor het Bank- en Financieuzen nog afgedreigd, toen die onder ex-voorzitter Jean-Louis Duplat moest waken over de rechten van de minderheidsaandeelhouders van Cobepa.

Het Amerikaanse model, dat een belangrijke rol geeft aan de onafhankelijke bestuurders, veronderstelt de aanwezigheid van bestuurders die moedige beslissingen durven nemen en competent zijn. In Belgische raden van bestuur lijken volgzzaamheid en inschikkelijkheid vaak de belangrijke verdiensten te zijn. Ook in het dossier Electrabel is tot nu toe gebleken dat de onafhankelijke bestuurders vrij zwak zijn. De affaires als *Electragate* en de afzetting van topman Willy Bosmans leverden daarvan het bewijs, voor zover nodig.

Precies omwille van die Belgische realiteit pleiten waarnemers voor een goede algemene definitie in de wetgeving over belangenconflicten en hoe ermee om te gaan. Dat laatste is verrassend simpel: zich onthouden. Afwachten wie van Suez donderdag zoveel „bestuursschap” opbrengt.

■ Bladzijde 1: Suez schaadt beleggers Electrabel